

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
6-Прж.број 2040/21
11.03.2021. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 23. 03. 2021			
Орг. јел.	Број	Прилог	Вредност
05-1035/19/21-3			

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Невенке Димитријевић, председника већа, Ане Миловановић и Катарине Зечар, чланова већа, са судским помоћником Слађаном Јовановић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљених, правног лица Радиодифузно предузеће Б92 АД Београд, са седиштем у Београду и одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 15 и 16 и став 2 Закона о оглашавању, решавајући по жалби браниоца окривљених, правног и одговорног лица, Круне Савовић, адвоката из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 93 Пр.бр. 18585/19 од 04.12.2020. године, на основу одредаба члана 100 став 4, члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима (“Службени гласник Републике Србије” бр. 65/2013, 13/2016, 98/2016 и 91/2019), у нејавној седници већа одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљених, правног лица Радиодифузно предузеће Б92 АД Београд, са седиштем у Београду и одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 93 Пр.бр. 18585/19 од 04.12.2020. године.

Образложење

Ожалбеном пресудом окривљени, правно лице Радиодифузно предузеће Б92 АД Београд, са седиштем у Београду и одговорно лице у правном лицу Драган Карацић из Београда оглашени су одговорним због четири прекршаја из члана 78 став 1 тач. 15 и 16 и став 2 Закона о оглашавању, извршених у време, месту, на начин и под околностима како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде. Окривљеном правном лицу су за сваки од прекршаја утврђене новчане казне у износу од по 300.000,00 динара, да би потом био осуђен на јединствену новчану казну у износу од 1.200.000,00 динара, док су окривљеном одговорном лицу утврђене појединачне новчане казне од по 50.000,00 динара, те је осуђен на јединствену новчану казну за прекршаје у стицају у износу од 200.000,00 динара. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате паушално одређене трошкове прекршајног поступка у износу од по 5.000,00 динара, на начин ближе описан у првостепеној пресуди.

Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљених, адвокат Круна Савовић из Београда, због свих законских разлога. Пре свега, истиче битну повреду

одредаба прекршајног поступка која се огледа у томе што првостепени суд није применио односно погрешно је применио одредбе Закона о прекршајима, конкретно одредбу члана 182 Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне пресуде. Наводи да је првостепени суд поступао по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка поднетом од стране РЕМ-а, а да су окривљени првостепеном суду још у писаној одбрани указали на неуредност захтева за покретање прекршајног поступка, будући да не садржи чињенични опис радњи из којих произилазе правна обележја прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио. Поменути захтев садржи само датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити. С тим у вези, указује на решење Прекршајног суда у Београду број 97-Пр.бр.23056/18 од 31.01.2019. године чију копију доставља, а којим је одбачен захтев РЕМ-а управо због наведене неуредности. Оспорава и одлуку о прекршајним санкцијама, сматрајући да је било места примени члана 43 Закона о прекршајима, односно ублажавању казне будући да нису учињене никакве теже последице, указујући и на држање окривљених током поступка. Уједно, оспорава утврђено чињенично стање и наводи да суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај, тј. намера за извршење прекршаја, јер ако се некада и деси да емитовање програма буде прекинуто ради ТВ оглашавања, то није учињено ни са каквом намером већ искључиво из нехата, услед пропуста у систему рачунања трајања ТВ садржаја. Стога предлаже другостепеном суду да првостепену пресуду укине и врати првостепеном суду на поновни поступак, како би се утврдиле све околности које су изнете у жалби и како би се правилно утврдило чињенично стање.

Прекршајни апелациони суд је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода изнетих у жалби браниоца окривљених нашао да је иста неоснована.

Суд констатује да у току првостепеног прекршајног поступка није било битних повреда одредаба прекршајног поступка и повреда материјалног прописа о прекршају на штету окривљених, а на које повреде овај суд пази по службеној дужности, сагласно члану 272 Закона о прекршајима.

По налажењу овог суда у жалби се понављају наводи изнети у писаној одбрани, које су већ цењени у првостепеном поступку уз изведене доказе, при чему је првостепени суд поступио у смислу одредбе чл. 89 и 92 Закона о прекршајима, а за своју одлуку дао правилне и јасне разлоге.

Неосновани су наводи жалбе којима се оспорава разумљивост изреке у смислу да не садржи чињенични опис прекршаја, у вези са одредбом члана 182 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима, и тврдње да није јасно у чему се огледа противправност. Овај суд налази да је чињенични опис у потпуности јасан код сваког од прекршаја, те је по тачкама односно ставовима јасно наведено у чему се противправност огледа.

Стога, неосноване су и тврдње да је првостепени суд поступао по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка, будући да је поднети захтев, по налажењу овог суда у свему садржао елементе потребне да би се одредило биће прекршаја, те није било погрешне примене одредаба члана 181 став 1 тачка 4 и члана 183 Закона о прекршајима, нити повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 4 Закона о прекршајима на коју жалба указује. Изрека одлуке је у свему разумљива, са потпуним чињеничним описом прекршаја код сваког од 4 става, са јасним чињеничним описом радње из које произилази правно обележје прекршаја, уз позивање на одговарајуће материјалне одредбе која су повређене, тако да је правилно утврђено да су окривљени поступили противно одредбама члана 32, члана 33 став 4, члана 35 став 1,

као и члана 37 став 3 Закона о оглашавању, те су правилно и оглашени одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 15 и 16 и став 2 истог закона.

С тим у вези, цењени су и наводи жалбе којима се указује на одбачај захтева за покретање прекршајног поступка у другој одлуци првостепеног прекршајног суда, укључујући достављену фотокопију одлуке, па овај суд налази да је исто без утицаја на другачију одлуку у овом предмету. Наиме, чињенично стање и став заузет у неком другом предмету, које се не тиче конкретне радње односно предмета, не може бити основ за одлуку у овом предмету.

Такође, првостепени суд је дао јасне разлоге и за одлуку о одговорности окривљеног одговорног лица у правном лицу, из које произилази одговорност окривљеног правног лица, а дате разлоге, као правилне, у потпуности прихвата и овај суд.

Испитујући правилност првостепене пресуде у погледу одлуке о казни, овај суд налази да су исте у свему правилно утврђене, и то у минималним законом прописаним износима, након што су правилно цењене све околности из члана 42 Закона о прекршајима, укључујући врсту, тежину прекршаја, као и остале околности од значаја да казна буде већа или мања. Имајући у виду све наведено, овај суд налази да се основано може очекивати да ће казне појединачно утврђене за прекршаје, односно јединствене новчане казне за све прекршаје у стицају, на које су окривљени осуђени утицати на окривљене да убудуће не чине овакве и сличне прекршаје. Такође, овај суд налази и да се нису стекли ни услови прописани чланом 43 Закона о прекршајима за ублажавање казне, с обзиром на све наведене правилно цењене околности и сврху кажњавања.

Полазећи од наведеног, па како се жалбом не указује на неке нове околности или чињенице које првостепени суд није имао у виду приликом одлучивања, нема места другачијој одлуци у смислу предлога жалбе, због чега је одлучено као у изреци.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

Пресуђено у Прекршајном апелационом суду, дана 11.03.2021. године, под бројем 6-Прж.бр.2040/21.

ДС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Невенка Димитријевић

